

Magazine van Felikat's Rasclub Maine Coon

It's Coontime!

Herfst 2021

Kennis, live of online?

Gevecht tussen hoofd en hart

*Waarom importeren fokkers
eigenlijk Maine Coons?*

ANIMALIS DIER-, FOK- & SHOWBENODIGDHEDEN

Uw totaalleverancier voor al uw katten- en hondenbenodigdheden

Petsilk	PetStages	Yeowww		
Jerob	Prins	Kong	Almo	Jean Peau
Goop	Greenheart	CCS	Animonda	
Bio-Groom	AFP	Baldecchi	Carnibest	
Rogz	Anju	Karlie/Flamingo		

Bent u op zoek zijn naar iets speciaals, laat het ons weten.
Wij doen u graag een vrijblijvende prijsopgaaf!

Animalis VOF
Josephine Bakerstraat 17
1311 GB Almere
www.animalisalmere.nl
info@animalisalmere.nl

Annita Kuhn
06 – 1754 0132

Vanessa Dommershuyzen
06 – 5106 8137

Herfst 2021

Inhoud

- 4 Van de redactie en Van het bestuur
- 5 CoverCoon 2021 - Catch the Wave Feline Fantasy
- 6 Kennis, live of online?
- 9 Tikkie Kees, jij bent 'm!
Column Yoshi
- 10 Poes MacGyveren 2
- 12 Showtime
- 14 Mens met Lens
- 17 De grote liefde van... Nienke van der Horst
- 18 Gevecht tussen hoofd en hart
- 20 Supreme Premior Senoja's Clubman
- 22 The Coon-old Days
Waarom importeren fokkers eigenlijk Maine Coons?
- 26 Tien vragen aan... Rianna van de Vusse
- 29 Het Kattentheater
- 32 Binnenspelen
Sofie en Ralph
- 33 Golden Boy The Haecoon S'Orry I'm Cute Joe

En ook nog:
We are the Champions
Showpodium
Coongratulations
Colofon

Fotografie omslag: Cat'chy Images
Fotografen: Cat'chy Images, Marja Brouwer, Richard Katuin,
Larissa Korporaal

Van de redactie

Vanachter de laptop kijk ik de tuin in en zie een explosie van bloemen. Door de regen hebben de planten het erg naar hun zin en dat geldt ook voor de vlinders, bijtjes en ander vliegend spul. Af en toe zie ik een vliegende Coon die het vooral op de vlinders heeft voorzien. Gelukkig mist hij regelmatig.

Het laatste herfstnummer ligt nu bij u op de mat. De redactie heeft weer haar best gedaan om een mooi nummer te maken.

Monique den Braver leverde een gevecht tussen hoofd en hart. Wanneer moet je besluiten om afscheid te nemen van je geliefde dier. Ook schrijft zij over het opdoen van kennis als fokker. Haal je de informatie van het internet of vraag je een ervaren fokker je te helpen? Monique is na twintig jaar fokken nog steeds dankbaar voor alle kennis en hulp die zij kreeg van haar mentor.

In dit nummer ook weer eens een Supreme Champion in de spotlights. Marlous en Jeroen van der Heiden vertellen vol trots over hun Clubman. En Monique Beekmans is weer aan het Poes Mac Gyveren geslagen en heeft handige tips voor uw Maine Coon in noodgevallen.

In de rubriek The Coon-old Days reageert Dorien Baaijens op een artikel uit 1993 over waarom je eigenlijk Maine Coons zou importeren. "Ik weet niet of ik het had gedurfd zo een Coon te kopen."

Natuurlijk zijn er ook de vaste rubrieken en delen Linda en Richard Katuin hun ervaringen met showen in coronatijd. Het is weer een boordevol nummer. Heel veel leesplezier.

Marja Brouwer,
hoofdredacteur
It's Coontime!

Van het bestuur

Beste leden en abonnees,

De op een na laatste It's Coontime! en mijn op een na laatste stukje 'Van het bestuur', het voelt heel gek. Corona zorgt er voor dat het rustig is in 'Coonland'. Het lijkt wel of de tijd stil staat. Gelukkig wordt het showen weer opgestart.

Wel is het erg druk met aanvragen voor kittens. Het is werkelijk niet te geloven, iedere dag krijg ik aanvragen. Het is heel lastig mensen door te verwijzen, omdat er geen kittens worden aangeboden. Fokkers aanbevelen doe ik niet, dit om partijdigheid te voorkomen. Websites zijn en worden vaak niet bijgehouden en niet iedereen zit op social media.

Ik hoop dat iedereen een gewenst kitten vindt, al moet dat niet resulteren in veel meer fokken, soms lijkt dat namelijk wel zo. Zeker als ik op Marktplaats kijk, wat daar allemaal wordt aangeboden. Het vervelende is wel dat de meeste fokkers hun kittens al hebben verkocht nog voor ze geboren zijn en veel mensen dus uitwijken naar Marktplaats.

De zomer is halverwege en van een echte zomer is op het moment van schrijven nog geen sprake. Als deze It's Coontime! op de mat valt zou het fijn zijn als we toch een lekkere zonnige periode achter de rug hebben. En dan gaan we langzaam richting het einde van het jaar.

Met vriendelijke groet,

Kitty van Ewijk
voorzitter Rasclub Maine Coon

Rasclub
Maine Coon

CoverCoon 2021

Catch the Wave Feline Fantasy

Kater, MCO w
7 juli 2012

Eigenaar: Renée van de Beek en Dirk Koning
Fokker: Monique Beekmans

Apetrots zijn wij op onze dame. Toen we negen jaar geleden kennismaakten met Puck, sprong ze meteen in mijn hand en begon te spinnen. Ze keek me nieuwsgierig aan met die prachtige ronde oogjes en wij smolten. Zittend op de grond keek ik naar haar. Naar haar zwarte pootjes, witte kniekousjes en roze voetkussentjes: zo snoezig en lief. Van al onze katten is zij het meest op zichzelf, maar ze wil wel graag persoonlijke aandacht en dat moment bepaalt zij. En nu, negen jaar later, smelten we nog steeds als we haar in de vensterbank zien liggen. Met zachte mauwtjes laat ze weten dat ze aandacht wil. Het is dan de bedoeling dat ik (Renée) hier echt voor ga zitten. Dan krijg ik kopstoten van haar en mag ik haar aaien. Verder houdt Puck van stilte, in de tuin liggen en van zonnestralen. Stiekem geniet ze dan enorm van alle aandacht die ze krijgt.

Kennis via internet of mentor? Monique den Braver is na twintig jaar Maine Coons fokken nog steeds dankbaar voor alle kennis en hulp die zij kreeg van haar mentor.

Geen mens is alwetend. Vroeger gingen we naar de bibliotheek als we meer over een onderwerp wilden weten, of we speurden in de encyclopedie die bij onze ouders in de kast stond. Het nadeel was dat de informatie maar langzaam werd voorzien van updates of aanvullende informatie.

Tegenwoordig is dat een stuk gemakkelijker. Als we iets willen weten, is Google onze beste vriend. Of toch niet? Het internet staat vol met informatie, maar hoe bepaal je of deze valide is of niet? Er is veel non-informatie of zelfs foute informatie te vinden. Neem Wikipedia. Ik lees daar ook regelmatig als ik iets meer wil weten, maar realiseer me wel dat iedereen die dat leuk vindt of aanvullende informatie denkt te hebben, dit hier kan aanvullen. Wie zegt me dat het waar is? Wie doet de *fact check*?

Hetzelfde geldt ook voor informatie met betrekking tot het fokken. Er is ontzettend veel informatie te vinden op internet. Het aanschaffen van fokdieren, stambomen via Pawpeds, gezondheidsinformatie, wat er allemaal bij het hebben van een nestje komt kijken en ga zo maar door. Wat je echter NIET online kunt terugvinden, is het gevoel van de ervaring.

Facebook

Maar daar is ook een oplossing voor: Facebook! Dagelijks komen er meerdere topics voorbij waarin naar ervaringen wordt gevraagd. En heel veel mensen zijn bereid die te geven. Maar, zoals het met ervaringen gaat, welke ervaring past nou het beste? Vertelt iemand wel alles over zijn/haar ervaring of zijn nou juist die niet-vertelde details belangrijk?

Wat filter je uit vijftig verschillende ervaringen? Dat geeft vaker meer verwarring dan antwoorden. Om nog maar te zwijgen over de hoeveelheid onzin die je tegenkomt en ronduit verkeerde en/of gevaarlijke 'adviezen'. Veel 'fokkers' profileren zich ook graag als pseudo-dierenarts. Veel beginnende fokkers zijn tegenwoordig autodidact. Zij halen hun informatie van internet en denken daarmee alle *tools* te hebben voor het op de wereld zetten van een gezond nestje. Internet liegt toch niet?

'Wat je NIET online kunt terugvinden, is het gevoel van de ervaring.'

Het mentorschap

Ik ben van de 'oude stempel'. Ruim twintig jaar geleden was er nog geen Facebook en waren we aangewezen op andere vormen van informatie. Dat hield in: naar shows gaan, mensen ontmoeten, fokkers bellen met vragen en als het dan zover was, vragen of de fokker van de door jou aangeschafte fokkat je verder kon helpen door zijn of haar ervaringen met jou te delen en je bij te staan in het maken van beslissingen omtrent je fokprogramma. Het mentorschap.

Ik denk dat dit nog steeds de beste weg is. Een ervaren fokker kan die ervaringen met je delen, één op één in een persoonlijk gesprek. Dat geeft de 'beginner' de mogelijkheid om door te vragen.

Je ziet de mimiek, de vreugde en vooral ook het verdriet op het gezicht van de fokker. Een fokker kan besluiten om je bij een bevalling te laten zijn, voordat je begint met fokken, zodat je deze vaak bloederige scene met eigen ogen kunt aanschouwen.

Helaas is het niet altijd rozengeur en maneschijn. Soms is er een periode waarbij alles mis lijkt te gaan. Het verlies van een kitten, het moeten bijvoeren, geboorteafwijkingen, het verlies van de moederpoes of erger. De ervaring van een mentor is dan onontbeerlijk. Hij/zij zal het leed met je delen, vaak door eigen ervaringen. Medeleven vanuit een gevoel van herkenning is goud waard op vervelende en verdrietige momenten. Daarnaast vertelt een mentor wanneer je moet ingrijpen als zaken niet lopen zoals ze horen te lopen, zoals kittens die nauwelijks drinken, te vroeg zijn geboren, sluitingsproblemen hebben et cetera.

Ik was in de gelukkige omstandigheid dat ik tijdens mijn zoektocht naar mijn eerste Coon bij twee zeer ervaren fokkers terecht kwam. Ik had de keuze uit een kat bij Dynamicats of Van de Mafiosocats. Het werd de laatste en ik ben Corry Meyer, opperhoofd van de Mafia, nog altijd vreselijk dankbaar voor alle kennis die zij met mij deelde en die van onschatbare waarde bleek. Na twintig jaar teer ik daar nog steeds op. Over de eerdergenoemde 'encyclopedie' gesproken: Corry is een 'wandellende' variant en haar gewicht in goud waard voor de beginnende fokker die ik toen was.

Kennis, live of online?

Vertrouwen

De leerschool die ik had via Corry overtuigt mij ervan dat een mentor voor een beginnende fokker onontbeerlijk is. Veel ervaringen had ik nooit zo beleefd als ik dat alleen maar van internet of uit boeken had moeten halen. Ik ben ervan overtuigd dat als je serieus bent met het fokken van raskatten, je op zoek moet gaan naar een persoonlijke mentor. Daar komt veel vertrouwen bij kijken.

'De leerschool die ik had via Corry, overtuigt mij ervan dat een mentor voor een beginnende fokker, onontbeerlijk is.'

Een fokker vragen om mentor te zijn, maar vervolgens alles bij anderen verifiëren, is *not-done*. Natuurlijk moet je zelf blijven denken en kun je zaken opzoeken, maar je moet je mentor volledig vertrouwen. Andersom geldt hetzelfde. Een mentor moet ook zijn of haar 'pupil' kunnen vertrouwen.

Een mentor is open en eerlijk over alle aspecten van het fokken.

Een veel gehoorde klacht is dat beginnende fokkers geen mentor kunnen vinden. Veel ervaren fokkers willen zich hieraan niet (meer) wagen. Tegelijkertijd klagen de ervaren fokkers steen en been dat er zoveel wordt gerotzoooid. Dat klopt, maar ligt daar niet een taak voor de ervaren fokkers?

Zouden deze toch vaker open moeten staan voor een mentorschap? Een goede mentor zijn kost erg veel tijd en inspanning en daar staan de pupillen niet altijd bij stil. Er wordt dus van beide kanten veel *commitment* verwacht. Dat valt niet altijd mee, weet ik uit ervaring. Maar als beide partijen dit kunnen opbrengen, ontstaan er mooie dingen.

Op weg helpen

Wellicht is het voor ervaren fokkers te overwegen om beginnende fokkers op weg te helpen. En tevens een oproep aan beginnende fokkers om niet alle wijsheden van internet te halen, maar op zoek te gaan naar een fokker die jou wil bijstaan. Wat hier uiteindelijk uit voortkomt is een goede samenwerking, vertrouwen, vaak een mooie en langdurige vriendschap en vooral een betere start bij het fokken, mits beiden zich aan de regels van het mentorschap houden. De voordelen zijn legio: betere gezondheid van het ras, betere start voor de kittens die op de wereld worden gezet, betere diversiteit, samenwerking en vertrouwen tussen fokkers onderling en uiteindelijk het voortbestaan van een prachtig ras als de Maine Coon.

We are the champions

Geregistreerde titels in de periode juli 2021. De redactie feliciteert iedereen met de behaalde resultaten.

DSM

Senoja's Cooper
Kastraat kater, rood gemarmerd met wit
Eigenaar: Richard en Linda Katuin

Supreme Premior

Senoja's Clubman
Kastraat kater, rood gestreept met wit
Eigenaar: Marlou en Jeroen van der Heiden

Internationaal Champion

Tanuki Flame
Poes, zwart schildpad met wit
Eigenaar: Natascha de Graaf

Tikkie Kees, jij bent 'm!

Yoshi heeft in de tuin een maatje gevonden om mee te spelen, maar of Kees de kikker dat ook leuk vindt?

Mijn broer Yannick heeft geen zin om met mij te spelen vanmiddag. Dan zoek ik mijn vertier maar buiten in de tuin. Die tuin staat deze herfst nog vol bloemen en planten, die de hele zomer groeiden en volop bloeiden.

Maar wat is dat? Wat ruist daar door het struikgewas? Het is een eh..., een eh... Haha, Toon Hermans kwam er niet op, maar ik weet het wel: het is Kees, onze coole kikker! Hij woont hier al een hele tijd in de tuin en verstopt zich altijd onder een struik. Af en toe heeft hij zin om een stukje te zwemmen in de vijver en dan komt hij stiekem tevoorschijn gehupt.

Ik weet niet of hij zin heeft in een spelletje, maar ik ga daar maar vanuit. Ik krijg hem te pakken en met Kees in mijn bek loop ik trots naar de open schuifdeur. Leuk speelkameraadje, ook voor baasje Jos. Maar ze zag me al aankomen en doet snel de deur dicht. Zij heeft blijkbaar geen zin om met ons te spelen.

Nou, dan doen we dat maar buiten met ons tweeën. Ik laat Kees los, die van schrik heel stil blijft zitten, met zijn pootjes over zijn kop. Ik blijf naar hem kijken. Als mij dat te lang duurt, tik ik met mijn poot tegen hem aan. Tikkertje spelen? Tikkie Kees, jij bent 'm!

Kees schuift een beetje over de stenen, maar blijft heel stil zitten. Zou hij dood zijn? Nee, opeens waagt hij het erop en springt met drie grote sprongen de vijver in. Daar is hij veilig, want daar kan ik niet bij hem komen. Snel duikt hij onder de waterlelies. Ik ren achter Kees aan, maar kan hem niet meer vinden.

Jammer! Ik vond het net zo'n leuk spelletje. Mijn broer vindt het niet leuk als ik hem op zijn rug tik. Kees misschien toch wel. Ik vraag hem over een paar weken weer. Voor een spannend spelletje van een coole Coon met een coole kikker!

Jos Hillebrand heeft samen met haar twee Maine Coons Yoshi en Yannick het bedrijf Prachtkat in Doetinchem.

Poes MacGyveren 2

Monique Beekmans

Monique Beekmans ging weer aan de slag met een schaar, latex handschoenen en een petfles. MacGyveren, het maken van ingenieuze apparaten uit alledaagse voorwerpen, deel 2.

Zoals ik in het zomernummer al vertelde, is mijn Rush een pechvogel. Dat weet ik inmiddels en ik kijk dan ook nergens van op! Toen hij nog maar een klein wit slungeltje was, in plaats van de sneeuwpanter die hij nu is, had ik geen flauw benul dat hij mij zou aanzetten tot dit 'MacGyverisme'. In dit tweede deel uit mijn reeks gaat het om een gevolg van een allergische reactie. Als hummeltje in de kraamkamer had hij nergens last van. Maar toen hij eenmaal de woonkamer en kattenren onveilig mocht maken, begon het geëmmer. En ja: de nadruk ligt op 'emmer'.

Mijn mannetje ontwikkelde een overmatige liefde voor water! Hij wist echt overal een waterballet van te maken! In die tijd gebruikte ik nog klontvormend kattengrit... Voel je het al aankomen? Eerst je poten drijfnat maken en vervolgens door de kattenbak stampen! Zucht...

Dat al die witte kleivlekken op mijn vloer niet zo geweldig waren is nog een *understatement* met wat er met zijn voetjes gebeurde! Zijn voetzooltjes werden rauw, rood en de vellen hingen er bij! Dus, als een wederweerga naar de dierenarts. Hij kreeg een spuit corticosteroiden om de ergste symptomen te onderdrukken en hij moest met zijn voetjes in de week.

Nu begon ik dit verhaal met vertellen dat hij dol is op water, maar dat is blijkbaar alleen als hij er vrijwillig in kan duiken! Met zijn poten in een teil of in bad gezet worden om te weken met een ontsmettingsmiddel was in ieder geval niet te doen.

Dus moet ik iets verzinnen...
En zo ontstond de weekfles!

De werkwijze is heel eenvoudig:

Je neemt een plastic petflesje gemaakt van dat dunne plastic dat je kunt inknippen, een latex handschoen en een keukenschaar. Knip de bovenkant van de petfles er af.

Trek de handschoen over de petfles en knoop deze bij het 'armgat' dicht aan de onderzijde van de fles. Vervolgens knip je de middelvinger ongeveer ter hoogte van het tweede vingerkootje af en knoop je de duim en wijsvinger bij elkaar aan de ene kant van het gat in de petfles en de pink en ringvinger aan de andere kant van het gat. Je knoopt die vingers zo strak, dat over de fles een recht vlak met in het midden de afgeknipte middelvinger ontstaat. (Ja, je mag gniffelen.)

Duw het laatste stukje middelvinger naar binnen. De weekfles is klaar! Door het gat kan je je oplossing met ontsmettingsmiddel of met groene Biotex vullen. Leg een handdoek neer, ga op je knieën zitten, neem je kat tussen je benen en duw het te weken pootje door het gat en nu maar weken! Het lekt niet, omdat de afgeknipte ringvinger de poot bijna waterdicht omsluit en de kat kan dus zijn pootje niet zomaar uit het water trekken! Uiteraard moet je hem wel vasthouden en ook de fles een beetje ondersteunen, maar geloof mij: dit werkt stukken beter dan een teil of een bad. *Werk ze!*

Showtime

Weer naar een kattenshow. Linda en Richard Katuin vonden het best spannend.

Na een lange en vreemde periode van veel onzekerheid, geen bezoek, avondklok, mondkapjes, testen en gesloten winkels en horeca, raakten we met z'n allen flink in een isolement. Het sociale leven stond compleet stil. Een virus dat maar niet over ging. Een vreemde, bijzondere tijd voor iedereen. Gelukkig kwamen er versoepelingen. Plannen worden er voorzichtig gemaakt, maar alles onder voorbehoud.

Maar 3 en 4 juli was het dan eindelijk weer zover ... De Kattenshow ... in coronatijd. Iets waar we met z'n allen lang op moesten wachten en enorm naar uit keken. De aftrap was voor Felikat in De Lier. Na een lange pauze vonden wij het best wel weer spannend. We waren gewoon een beetje zenuwachtig met de voorbereidingen thuis. Hoe zouden de katten het weer vinden na zo'n lange tijd? We gingen het zien. Maar we hadden er zin in.

De organisatie had het zo geregeld dat er een half dagdeel werd geshowd. Zaterdagochtend categorie 1 en 3 en zaterdagmiddag categorie 2 en 4. Zondag waren de rollen omgedraaid.

Jammer is dat je niet iedereen ziet en spreekt, maar voor nu was dit de oplossing om met elkaar veilig onze hobby uit te voeren.

De dag brak aan. Als vanouds werden we verwelkomd door de organisatie en dierenarts. Felikat had zich goed voorbereid, de showhal was keurig op 'anderhalf meter' geprepareerd, iedereen zijn eigen tafel met voldoende ruimte ertussen. De katten werden netjes door hun baasjes verzorgd in eigen meegebrachte kooihoezen en sturdy's. Ondertussen druppelde iedereen binnen. Wat was het fijn en gezellig om alle showvrienden en kennissen eindelijk weer te zien en spreken. Dat hebben wij het meest gemist in de show-coronapauze.

Het moment van keuringen ging van start. De kat werd overgedragen aan de steward die deze netjes presenteerde bij de keurmeester. Op afstand kon je meeluisteren wat de keurmeester vertelde over jouw kat. Bij de keuzemomenten van BIV en NOM mocht je zelf je kat presenteren. Er werd keurig afstand gehouden van elkaar en het verliep prima en soepel. De show verliep heel rustig voor de katten, voor hen is het kleinschalige heel fijn en minder stressvol.

'Er werd keurig afstand gehouden van elkaar en het verliep prima en soepel.'

Wij hadden Senoja's Cooper en onze nieuwste aanwinst Nabarra's Victory Boogiewoogie (Boghy, zeven maanden) mee. Cooper nam de BIS mee naar huis, wat hem ook de titel DSM opleverde. En Boghy kon mooi een beetje wennen. Onze start was vlammend en we waren enorm trots. Na de show hebben we lekker een hotel gepakt met showvrienden. Het was weer als vanouds; enorm genoten, gezelligheid en katjes, wat wil je nog meer...

Mens met Lens

‘Mens met Lens’, een betere omschrijving voor Laura Fokkema is er niet. Haar passie voor het fotograferen is groot, vooral als dieren de hoofdrol spelen.

Fotograferen doe ik zolang ik me herinner. Eerst analoog en vanaf 2002 vol trots met mijn drie megapixel camera. Niet lang daarna kwam de eerste spiegelreflexcamera en begon het experimenteren. In eerste instantie landschapsfoto's en een nieuwe wereld ging open met macrofotografie.

Voor mijn werk (historisch onderzoek naar historische tuinen, buitenplaatsen, kastelen en begraafplaatsen) ben ik veel op pad met de camera. Ideaal om werk en mijn passie voor het fotograferen te kunnen combineren.

Ik rijd graag paard. En ook hier is de combinatie paarden en fotografie een ideale. Vooral het maken van actiefoto's met paarden vind ik geweldig om te doen. In 2018 ontmoette ik Priscilla Otto, gediplomeerd *freestyle* instructrice van *SeaSide Horse Adventures*. Door haar maakte ik kennis met *special effects photography*. Zij bood haar paarden aan in combinatie met verschillende gekleurde lampen.

Niet lang daarna organiseerden we samen Paard & Rook-fotografie. Dit is een soort schriktraining waarbij paard en ruiter worden begeleid langs lamp en rookmachine. Door de camera is het fantastisch te observeren hoe paard en ruiter hierop reageren en hoe Priscilla het team hier moeiteloos doorheen begeleidt.

Ook deed ik mee met GuruShots, een wereldwijd online spel voor fotografen. Hier worden *challenges* uitgeschreven met verschillende onderwerpen/thema's. Je wordt hierdoor uitgedaagd en je blijft jezelf ontwikkelen. Via dat platform ontmoette ik eind 2019 Nynke van Holten van Cat'chy Images.

Zij had assistentie nodig bij een van haar kittenshoots en vanaf dat moment werden we vriendinnen. Zij zorgde voor een nieuwe uitdaging: kattenfotografie in de studio. In eerste instantie als assistent in de studio en later ook bij katten-shows bij het fotograferen van de NOM/BIS-foto's. Een nieuwe wereld ging voor mij open. Hoe verschrikkelijk boeiend is het om kattengedrag te observeren en te zien hoe Nynke feilloos de kat kan 'lezen' en daardoor de meest prachtige foto's maakt. Haar George en Shimmie, maar ook mijn zwarte kater Zorro, moesten regelmatig als oefenobject fungeren. Ideale modellen om nieuwe posities van flitslampen te testen.

‘Hoe verschrikkelijk boeiend is het om kattengedrag te observeren.’

Omdat de 'hobby' een beetje uit de hand liep, startte ik in 2020 mijn eigen bedrijf 'Laura Fokkema Fotografie'. Ik weet nog steeds niet welke vorm van fotografie mijn voorkeur heeft. 'Probleem' is dat ik alle vormen leuk en boeiend vind: landschaps-, macro-, nacht-, architectuurfotografie et cetera. Mijn camera gaat altijd mee. Als ik moet kiezen spreekt dierenfotografie (katten, honden en paarden) en met name de actie en interactie, mij het meest aan. Wat dat betreft blijft het observeren en analyseren door de lens en later tijdens de nabewerking geweldig. Mijn vader zei altijd dat op mijn grafsteen 'En ze wilde nog zo veel' zou staan. Dat geldt ook voor het fotograferen. Ik zal altijd meer willen.

De Lier, 3 en 4 juli 2021

BIS Nest 3 en 4 juli

Nabarra's litter met Donna del Fiamma, Harlequins Carnaval en Victory Boogiewoogie
Fokker: Natascha de Graaf

BIS Kitten 3 juli

GI Gingerbread Feline Fantasy (d03 22)
Kater, rood gemarmerd met wit
Eigenaar: Jessica Goedhart
Fokker: Monique Beekmans

BIS Junior 3 juli

Nabarra's Harlequins Carnaval (f02 63)
Poes, zwart schildpad harlekijn odd-eyed
Eigenaar/fokker: Natascha de Graaf

BIS Kastraat kater 3 juli

GIC SP Senoja's Cooper (d03 22)
Kater, rood gemarmerd met wit
Eigenaar: Richard en Linda Katuin
Fokker: Jacqueline Dol

BIS Poes 3 juli

GIC Big Giants Resort's Philomena (f22)
Poes, zwart schildpad gemarmerd
Eigenaar: Heidi Terburg
Fokker: Angela Haemmelmann

BIS Junior 4 juli

Nabarra's Donna del Fiamma (f0922)
Poes, zwart schildpad gemarmerd met wit
Eigenaar/fokker: Natascha de Graaf

BIS Poes 4 juli

CH Tanuki Flame (f03)
Poes, zwart schildpad met wit
Eigenaar: Natascha de Graaf
Fokker: Malgorzata Kozicka

BIS Kastraat Poes 4 juli

Ongermuscoons Dreaming in colour (f)
Poes, zwart schildpad
Eigenaar/fokker: Lusanne den Hartigh

Nienke van der Horst

Naam Maine Coon:
Hiamovi Mohé

Knuffelnaam:
Momo

Geboren:
20 juli 2017

De grote liefde van...

**Mag je wel een lieveling hebben?
Stiekem vindt Nienke van der Horst
Momo wel heel erg leuk.**

Met trots mag ik jullie voorstellen aan Momo, het zachtgekookte blijde ei van de familie. Echte lievelingen mag je eigenlijk niet hebben maar de katten kiezen zelf ook hun favoriete mens. Momo en onze langhaar HTK Nox zijn eigenlijk altijd bij mij terwijl onze twee poezen, Papina en Wasabi, dol zijn op mijn vriend. En stiekem, Momo is wel heel leuk.

Momo is eigenlijk gewoon een hond in een kattenlijf. Hij kwispelt, komt als je roept en komt regelmatig aandacht vragen en geven. Hij is altijd vrolijk, altijd nieuwsgierig en altijd enthousiast. Wat er ook gebeurt, hij is zelden boos of chagrijnig.

Dierenarts? Leuk! Extra aandacht. Toen bij Momo in 2019 bilateraal PL en unilateraal epifysiolyse werd vastgesteld was hij iets minder enthousiast maar nog steeds blij. De kliniek had moeite met het toedienen van de prikken en medicijnen omdat Momo z'n uiterste best deed om te worden geknuffeld. Na drie operaties en vele bezoeken aan de artsen is hij nog steeds niet bang. Soms zou ik graag wat van zijn veerkracht willen hebben. Nieuwe mensen in huis? Wel spannend maar misschien kunnen die mensen ook wel aaien?

Momo komt graag bij je liggen. Niet echt op schoot (schoot is meestal niet groot genoeg) maar wel graag naast je of half op je been. Dan wil hij worden gekroeld en begint hij heerlijk te spinnen.

Als je stopt, roept hij je tot de orde want dat was natuurlijk niet de bedoeling. Sinds corona bemoeit hij zich graag met het thuiswerken. Hij is mijn persoonlijke *chief pause officer* en verstoort regelmatig een *meeting* door lekker in beeld te gaan zitten kletsen. Daarnaast is hij mijn eigen kleine hovenier. Die blauwe bloemetjes zijn om op te eten en de roze zijn om uit de grond te trekken (alles is niet giftig). Ook is hij fervent jager. Ondanks zijn ontbrekende heupkop vliegt hij achter alles aan wat beweegt, doet salto's en kreeg onze wijkster Larry al een keer te pakken. Verder kletst hij de oren van je hoofd met allerlei geluidjes. Maar miauwen? Dat kan hij dan weer niet.

Momo geniet van de kleine dingen in het leven. Het geluk dat van zijn koppie afstraalt raakt mij. Hopelijk mag hij nog vele jaren bij ons blijven.

Gevecht tussen hoofd en hart

Iedereen die dieren heeft, weet dat wij ze in de meeste gevallen overleven. Maar dat maakt de beslissing die wij soms moeten nemen nooit gemakkelijk.

Monicoons' Heres Looking at You Kid, 27 juni 2009 - 17 maart 2021

Wanneer je in een situatie terechtkomt waarin je moet besluiten om afscheid te nemen van je geliefde dier, staat je hoofd vaak lijnrecht tegenover je hart. Dit zorgt in alle gevallen voor veel verdriet, maar soms ook voor schuldgevoel. Nam ik wel de juiste beslissing? Moest ik deze eerder nemen, of was ik te vroeg?

In maart van dit jaar moest ik het besluit nemen voor mijn poes Monicoons' Heres Looking at You Kid, bekend als Baby. Zij was mijn blijvertje uit een nestje van zes, mijn kleine baby.

Baby is een kat die al haar negen levens heeft verbruikt. Op 1 juli 2012 werd zij moeder van haar enige nestje, het One Time Only-nestje. Met een keizersnede zijn er zes gezonde kittens geboren en vanwege de heftige bevalling is zij direct gesteriliseerd. De eerste zes weken was ze een fantastische moeder, tot het moment dat ik haar 's morgens grommend en ellendig in een hoekje vond. De hele woonkamer was onder gespuugd en bij het oppakken gromde ze ook naar mij. Drie minuten later zat ik in de auto naar de dierenarts, die een darminvaginatie vaststelde. Direct onder het mes, er werd een groot stuk dunne darm verwijderd. De dag erna leek ze op te knappen. De volgende dag was het echter weer 'feest'. Met gierende banden terug naar de dierenarts en weer een darminvaginatie, op een andere plek. Weer een dag later had ze over de veertig graden koorts en zat ik weer bij mijn dierenarts. Op dat moment vertelde ik hem dat het genoeg was. Mijn dierenarts wilde toch nog een keer kijken. Wonder boven wonder knapte ze op. Dat waren vier zware operaties in zes weken. Na deze beproeving, waarbij ze het predikaat 'Wondertje' kreeg, is ze geen dag meer ziek geweest. Door het oog van de naald, zeven levens verbruikt, maar ze was er nog en kon de laatste weken een goede moeder voor haar kittens zijn.

Eind februari van dit jaar wilde ik een afspraak maken om haar gebitje te laten opknappen, maar bij het oppakken voelde

ik een flinke bult in haar lies. De dierenarts had zijn reserves, toen hij voelde dat haar ingewanden ook niet helemaal glad aanvoelden. We spraken af dat hij via een klein sneetje zou bekijken of de ingewanden 'schoon' waren en of de onregelmatigheden littekenweefsel was van eerdere operaties. Of dat het foute boel was. In het laatste geval zouden we haar niet meer wakker laten worden. Die dag was slopend. Wachten op bericht, goed of slecht, duurt altijd te lang. Hoe langer het duurde, des te meer hoop ik kreeg op een goed bericht. Het bleek een half goed bericht. De kijkoperatie liet geen rare dingen zien, de tumor in haar lies was verwijderd. Ze reageerde echter niet goed meer op de narcose, haar gebitje was niet gedaan. Het was afwachten hoe ze zou opknappen, zodat het gebitje later kon worden aangepakt. Op de foto's waren geen verdere afwijkingen te zien, maar ze had een vreemde ademhaling (reden om de narcose af te breken).

Vanaf het moment van de operatie vloog haar conditie achteruit. Ondanks de pijnstilling had ze pijn, maar dat wijt je in eerste instantie aan de wond van de operatie en het 'gewroet' van binnen. Ze viel af, ondanks dat ik haar vijf keer per dag bijvoerde. Maar Baby wilde door, ze was alert, aanhalig en at goed. Ze had al ergere dingen doorstaan en daar kwam ze ook bovenop.

Maar het ging hard, ze kwam nauwelijks overeind en leek bij het oppakken erg veel pijn te hebben. Dat zijn de momenten waarmee ik veel moeite heb; wanneer besluit je dat iets genoeg is. In alle jaren dat ik katten heb, moest ik altijd (op één kat na) zelf het besluit nemen. Veel mensen zullen dit herkennen. Die blik in de ogen van je kat die zegt: 'Het is genoeg.' Baby had die blik niet, ze wilde nog zo graag. Het kopje was sterk, maar het lijfje kon niet meer. Ik toog met het bekende lood in de schoenen en een zwaar gemoed weer naar de dierenarts om haar op haar laatste reis te sturen. Wat heb ik gehuild.

Nadat ze vredig in mijn armen was ingeslapen, voelden we in haar buik een nieuwe tumor, ter grootte van een kievitsei. Deze was in een paar dagen tijd gegroeid. Ik had eerder katten met tumoren, maar zo agressief als dit, nee.

Ik had hierna vreselijk veel moeite met het feit dat ik haar liet opereren. Had ik die veel kleinere tumor in haar lies laten zitten, was ze er dan nog wat langer geweest? Je hoofd zegt dat je dit doet omdat je de kat wilt helpen. Je hart zegt dat het ook een egoïstische beslissing is, omdat je haar nog bij je wilt houden. Ondanks dat het besluit tot opereren weloverwogen is genomen, heb ik spijt dat ik het liet doen. Ik hield hieraan een flink schuldgevoel over. Als er iets is wat je niet wilt, is het dat je dieren pijn hebben. Het is een verscheurende aanblik.

'Katten zijn goed in heel veel dingen, behalve in doodgaan.'

Konden katten maar praten, konden ze maar zeggen dat ze pijn hebben. Ooit zei iemand: 'Katten zijn goed in heel veel dingen, behalve in doodgaan.' En dat is zo waar. Katten zijn hard voor zichzelf, hebben het instinct om te overleven en geven niet snel op. Dat dat 'opgeven' aan ons voorbehouden is, is de zwaarste taak die je als liefhebber van dieren hebt. Maar het is ook je verantwoordelijkheid om te zorgen dat wanneer de kwaliteit van leven niet meer is te garanderen, je ze een waardig afscheid moeten geven.

Naast verdriet hoort schuldgevoel er bij, zeker bij de moeilijke gevallen. Mijn schuldgevoel heeft een behoorlijke tijd gesluimerd en ik weet niet of ik het kwijt zal raken. Maar ik weet dat ze geen pijn meer heeft en dat ik haar in mijn armen heb kunnen houden in haar laatste minuten. Dat geeft troost. Rust zacht lieve Baby, ik mis je enorm.

Supreme Premior Senoja's Clubman

Vol trots vertellen Marlous en Jeroen van der Heiden over hun heerlijke relaxte rood met witte Clubman.

Bij het ophalen van onze allereerste Maine Coon, mochten we nog even bij een nestje kijken. Daar kwam als enige van het nest een klein vrolijk rood met wit ventje onze kant op gespurt. En ja hoor, op slag verliefd! Er bestond aan onze kant geen enkele twijfel en dit prachtige ventje werd ons gegund.

In eerste instantie waren wij gewoon Ragdoll- en Maine Coon-liefhebbers. Na diverse bezoeken aan een show en de vele leuke verhalen over het showen, besloten we om ook eens een keer mee te doen aan een show. Club, geboren 18 april 2017, was op dat moment anderhalf jaar en zette toen zijn eerste pootjes in de showwereld.

'Clubman is uitgegroeid tot een zachtaardige, prachtige vent.'

Zijn eerste show was op 25 augustus 2018 in Oss. Hij kreeg veel lovende woorden van zijn eerste keurmeester Sara Moroni die hem ook nomineerde voor de BIS.

Deze show beviel ons zo goed dat een nieuwe gezamenlijke hobby was geboren. Vooral de vele lieve vrienden en kennissen om ons heen maakt het showen zo leuk. Club ging graag mee naar vele shows, zowel in binnen- en buitenland.

Vooral het 'slapen' op een hotelkamer vond hij prachtig. Het was voor hem een groot avontuur. Eenmaal op de hotelkamer wilde hij niet meer weg en besloot zichzelf te verstoppert (vaak onder het dekbed). Elke keer weer!

'Het 'slapen' op een hotelkamer vond hij prachtig.'

Na een lange tijd, door een niet nader te noemen virus, konden we weer naar show. Op 4 juli 2021 in De Lier behaalde onze kanjer zijn Supreme Premior-titel. Hoe speciaal is het dan, dat de laatste punt die hij nodig had voor zijn titel, werd gegeven door Sara Moroni! De cirkel was rond. Club is in totaal vier keer genomineerd, haalde vijf keer een Best In Variëteit en mocht drie keer een Best In Show behalen.

Club is een hele gemoedelijke kater en thuis is hij goede vrienden met de andere zes katten. Bij een nieuw kitten is hij vaak degene die als eerste kennis komt maken

en eigenlijk direct het kitten accepteert.

Onze man zal zeker nog een aantal keren mee gaan naar een show, gewoon omdat hij zo lekker relaxt is en dit wellicht kan overbrengen op onze nieuwelingen. Clubman is uitgegroeid tot een zachtaardige, prachtige vent waar wij beiden enorm trots op zijn.

SP Senoja's Clubman		
Ouders	Grootouders	Overgrootouders
Senoja's Phantom of the Opera	CZ* I'Varenne Zack Nova Axis Star	SC IP Supernova Rahjah WCF JW DVM DSM IC Aqua-Cat's Reality
	Senoja's Abigail	PL* Imperial Bellamoondo PL* Out of Africa Maccala
Xella of Asvan	Summerplace Qingsley	Yetti Bear Spod Wawelu Summertime Coon Infinity
	Jade of Asvan	Yep that Rocks the Purrfect Coon Galatea af Asvan

The Coon-old Days

Ruim dertig jaar RMC, ruim dertig jaar It's Coontime!. Zijn de artikelen van de beginjaren nog steeds actueel of is er in de loop der jaren veel veranderd? In de rubriek The Coon-old Days plaatsen we regelmatig een artikel uit het verleden waarop door een fokker van Maine Coons wordt gereageerd. Deze keer 'Waarom importeren fokkers eigenlijk Maine Coons?' uit het winternummer van 1993. Dorien Baaijens reageert.

Anneke Kuys

Waarom importeren fokkers eigenlijk Maine Coons?

Deze vraag werd gesteld door één van onze lezers. Zijn er niet genoeg Maine Coons in Nederland? Op deze en nog meer vragen hopen we een antwoord te geven.

Het aantal Maine Coons is door de toegenomen populariteit en grotere vraag in de afgelopen jaren enorm gestegen. Echter, wanneer je de stambomen van de diverse dieren gaat bekijken, kom je tot de ontdekking dat dit uiteindelijk allemaal afstammelingen zijn van een zeer beperkt aantal importdieren. Om het ras gezond te houden en betere mogelijkheden tot selectie te scheppen is het noodzakelijk dat de basis van de Maine Coon in Nederland wordt verbreed. Andere bloedlijnen kunnen helpen voorkomen dat inteeltdepressie ontstaat.

Het fokken met Maine Coons betekent niet alleen maar twee lieve katten met elkaar kruisen, maar hierbij ook letten op de kwaliteiten van de desbetreffende dieren. Natuurlijk is ook de aaibaarheidsfactor één van die kwaliteiten. Daarnaast is het belangrijk om naar het type en de vacht te kijken en daarbij ook te durven beslissen dat bepaalde dieren niet geschikt zijn voor de fok, omdat ze bijvoorbeeld zeer consequent een bepaalde fout doorgeven.

Sommige fouten zijn direct herkenbaar, andere komen pas tot uitdrukking als men al enige nesten met de desbetreffende kat heeft gefokt. Wanneer de genenpoel groter is, blijven er altijd genoeg dieren over waarmee men wel verder kan gaan.

'Om het ras gezond te houden en betere mogelijkheden tot selectie te scheppen is het noodzakelijk dat de basis van de Maine Coon in Nederland wordt verbreed.'

Een andere reden voor import kan zijn dat u een bepaald type Maine Coon zoekt dat hier niet of nauwelijks is of dat u een specifieke eigenschap wilt verbeteren. U vindt bijvoorbeeld dat uw Maine Coons te kleine oren hebben en daarom wilt u iets hebben uit een lijn die bekend staat om zijn grote oren.

Om aan andere bloedlijnen te komen en het type te behouden cq te verbeteren is het importeren van Maine Coons noodzakelijk.

Dit is een kostbare aangelegenheid. Sommige mensen denken uit gemakzucht of slordigheid dan ook dat, om het doel uitbreiding van de bloedlijnen

te bereiken, je net zo goed de kat van de buren of wat voor ras dan ook kunt gebruiken.

U kunt zich voorstellen dat er van de originele Maine Coon, met zijn specifieke karaktertrekken weinig overblijft. Dit soort mensen zijn huisdierfokkers en het woord fokkers verdienen ze niet eens, want ze rotzooien maar wat aan, onder misbruik van het excuus van uitbreiding van het bestand.

Hoe komen fokkers uit Nederland nu aan adressen van Maine Coon-fokkers uit het buitenland?

Via buitenlandse fokkers die op Nederlandse shows komen. Door zelf naar buitenlandse shows te gaan. Door adressen uit buitenlandse kattentijdschriften: voor Duitsland *Katzen Extra*, Engeland *Cat World* en Amerika *Catfancy of Cats Magazine* en natuurlijk

het clubblad van de Amerikaanse Maine Coonvereniging, *The Scratch Sheet*.

Uit welk land komen nu de beste Maine Coons?

Daar is moeilijk een antwoord op te geven. Wat vindt u goed? In het land van oorsprong, de USA, is de populatie het grootst en zullen relatief ook de beste Maine Coons zijn, maar natuurlijk komen daar ook slechte Maine Coons voor. Bij de keuze uit welk land u een Maine Coon importeert speelt mee dat u bij een kat uit Europa vaak de ouders of familieleden op shows hebt gezien cq in de gelegenheid bent om die, en het katten, in levende lijve te gaan zien en voor de aankoop kunt beslissen of die u aanstaan.

Denk niet dat u veel goedkoper uit bent in landen als Denemarken, Duitsland, Engeland en Frankrijk. Hoewel de prijs wel lager ligt dan van een Maine Coon uit Amerika, is in het algemeen in die landen de prijs voor raskatten, en dus ook voor de Maine Coon, een stuk hoger dan in Nederland en wel zo'n honderd procent. Hier komt ook nog uw reis bij. Vraag bij collega-fokkers na wat een normale prijs is voor een import Maine Coon, een duurdere kat is niet automatisch ook een betere kat. Informeer ook of uit het nest andere kittens naar Nederland gaan. Niet iedere fokker vertelt dit uit zichzelf. Probeer, zeker bij een kat uit Amerika, te bedingen dat geen nestgenoten naar Nederland worden verkocht en leg uit dat Nederland een heel klein land is. De meeste catteries in Amerika zijn zo groot, dat bij meerdere aanvragen uit Nederland het geen probleem vormt om kittens uit andere combinaties (bijvoorbeeld één van de ouders uit geheel andere lijnen) aan te bieden. Blijf geduldig wanneer men niet onmiddellijk datgene heeft wat u zoekt, neem wel regelmatig contact op om te laten weten dat u nog steeds geïnteresseerd bent.

Waarop moet je letten bij het importeren van Maine Coons?

Let er bij het bekijken van de stamboom op, dat:

- De kat niet zeer verwant is met de al in Nederland aanwezige Maine Coons (tenzij u dit geen bezwaar vindt).
- De stamboom genetisch wel klopt (anders wordt hij niet door Felikat geaccepteerd).
- De stamboom is inbegrepen in de prijs en u een originele (dus geen handgeschreven!) viergeneratie-stamboom krijgt.

Reactie Dorien Baaijens

Bijna dertig jaar na dato reageert Dorien Baaijens. "Ik weet niet of ik het had gedurfd zo een Coon te kopen."

Kijk of vraag waar de rest van het nest uit bestond, soms kunt u hieruit afleiden wat uw kat zou kunnen vererven (bijvoorbeeld verdunde of effen kleuren). Wanneer ouders en kitten het zelfde type tonen kunt u verwachten dat uw kitten dit ook vererft. Zien beide ouders en ook de kittens er zeer verschillend uit dan betekent dat ook uw kitten niet consistent van type is.

Past zo'n kat zich makkelijk aan in een ander klimaat en omgeving?

Het klimaat waarin de meeste Maine Coon-fokkers wonen verschilt niet zoveel van het onze. Bovendien, was dat niet één van de sterke kanten van de Maine Coon: zijn aanpassingsvermogen? Het is verstandig om een importkat niet onmiddellijk tussen uw eigen katten te plaatsen. Zeker als de kat een lange reis achter de rug heeft moet u hem de eerste dagen wat rust gunnen. Tevens kunt u dan nakijken of de kat vlo- en wormvrij is en hem/haar door de dierenarts na laten kijken en IF laten testen. (Bij Felikat is dit verplicht bij import. Indien de kat in het buitenland wordt getest wordt, laat dan het Felikat-formulier voor Elisa-test gebruiken.)

Mag je met zo'n buitenlandse Maine Coon naar Nederlandse shows?

Natuurlijk mag je met een buitenlandse Maine Coon naar Nederlandse shows. Voorwaarde voor Felikat-leden is dat de kat beschikt over een negatieve IF-test en een door de Stamboekcommissie goedgekeurde stamboom. Leden van andere verenigingen kunnen over de voorwaarden contact opnemen met hun eigen vereniging.

Waar vallen de Hollandse keurmeesters op: Maine Coons met een spitse of een brede kop? Wij hebben namelijk van beide typen een kat en allebei zijn ze al een keer BIV of BIS geworden.

Er bestaan verschillende typen Maine Coons. Zoveel smaken, zoveel zinnen. Dit geldt voor de keurmeesters van alle verenigingen in Nederland, hoewel er een zekere voorkeur is voor het brede type.

Wie twintig, dertig jaar geleden een Maine Coon in het buitenland wilde kopen, moest vooral geduld hebben. Er was geen Facebook, internet stond nog in de kinderschoenen en het aantal fokkers was ook beperkt. Om contact te leggen ging je naar buitenlandse shows en van potentiële kittens kreeg je heel ouderwets een foto in de brievenbus. En dan maar hopen dat 'het' iets was. Heel eerlijk... ik weet niet of ik het had gedurfd zo een Coon te kopen. Gelukkig durfden anderen dat wel, en daarvan hebben we nu nog steeds profijt.

Hoe anders is dat anno 2021. Wie nu een Maine Coon in het buitenland wil kopen, moet nog steeds geduld hebben. Maar met de komst van Facebook ging de wereld en verkoopmarkt open. Je kan makkelijk contact leggen met fokkers en op je gemak surfen door het immense aanbod van foto's en schattige kittenfilmpjes. Of je nu een kitten uit Amerika wil, China of Rusland, het is allemaal te vinden. Of het allemaal goed is, is een andere discussie. Als de markt namelijk het aanbod bepaalt, zie je ineens 'Coontrends', bijvoorbeeld heel veel niet-witte kittens met blauwe ogen.

Wat dertig jaar geleden belangrijk was om een importcoon te kopen, geldt nu nog steeds. Mooie stamboom, een Wow-kat voor jou (want smaken verschillen), een aanvulling in de cattery en hopelijk een prijs die past. Maar wat ik lastiger vind: hoe pik je nu de goede eruit? En klopt 'What you see, is what you get?' Daarom ben ik nog steeds voorzichtig een Maine Coon uit het buitenland te kopen want er zijn zoveel fokkers. En daar zitten echt wel *golddiggers* tussen.

Zelf kijk ik ook graag naar kittens op Facebook. Of volg ik een nestje daar. Als dan zo'n kitten naar Nederland komt en de nieuwe eigenaar plaatst een foto of je ziet het kitten op show, schrik ik weleens. Dan lijkt het kitten totaal niet op de foto's die de fokker plaatste. Of het kitten wordt zo geprezen dat bijna niemand meer durft te zeggen 'ik vind hem niet mooi'. Misschien is het risico van de bekende 'kat in de zak' nu wel groter dan dertig jaar terug.

'Misschien is het risico van de bekende 'kat in de zak' nu wel groter dan dertig jaar terug.'

Gelukkig gaat het natuurlijk ook heel vaak goed bij het importeren van Maine Coons. Want het mooie van Facebook is dat je wel makkelijker contact legt met een fokker. En dus sneller kunt inschatten of er een klik is. Mensen zijn bovendien een stuk mobieler en bezoek aan een buitenlandse show gaat makkelijker. Daar kan je ook weer de fokkers ontmoeten die je volgt of waarvan je vindt dat die mooie kittens hebben. Persoonlijk contact opent meer deuren dan Facebook, vind ik.

Zelf heb ik twee katers en twee poezen in het buitenland gekocht. Voor alle vier was de stamboom bepalend en daarnaast de Wow-factor omdat ik ermee wilde showen en fokken. Gevonden via Facebook, maar ik heb er ook heel wat 'weg-geswipet'. En dan heb ik het nog niet gehad over de prijzen. In de beginjaren van deze eeuw kon je voor 1.000-1.500 euro een leuke Maine Coon kopen. En nu vast nog wel ergens in het buitenland, maar vaker zijn de prijskaartjes rond de 2.000 euro of hoger, hetgeen voor mij de drempel om een Maine Coon te kopen over de grens wel weer hoger maakt. Je moet het maar willen (en ook kunnen) betalen. Ik slaap er graag een nachtje extra over.

Tien vragen aan ...

In dit herfstnummer staat Rianna van de Vusse van Cattery Lauda in de spotlights. _____ Vonne Bode

Hoe kwam je met de Maine Coon in aanraking?

Mijn man en ik verloren onze eerste huiskat aan nierfalen en we wilden nu een kitten die een goede start had. We kwamen al gauw bij raskatten uit, maar konden niet kiezen tussen de Turkse Van en de Maine Coon. De kinderen wilden een Maine Coon omdat die Amerikaans is. Toen ik zag dat Maine Coons er ook in Van-variant waren, werd het een Maine Coon. Manlief zocht Snooze, een fluffy HTK-kitten, uit op internet en ik vond een fokker in Roermond met een nest Maine Coons. *The rest is history.*

Hoeveel Maine Coons heb je?

Op dit moment hebben we vijf kittens en acht volwassen Maine Coons: Penny (11) blauw gemarmerd, Toby (10) rood gemarmerd, Trouble (6) zwart gemarmerd met wit, Ruby (4) zwart schildpad, Maisy (3) zwart schildpad ticked, Love (2) zwart schildpad, PPinkie

(2) rood ticked en Flash (2) zwart gemarmerd schildpad met wit.

Snapt je omgeving je liefde voor de Maine Coon?

Mijn vrienden en collega's hier in Nederland hebben er geen moeite mee. Ik had een collega die zeventien jaar Perzen had gefokt. Hij riep 'poeh-poeh' naar iedereen die er negatief over deed. In de loop der jaren kwamen er collega's bij die ook Maine Coons hebben. Mijn schoonfamilie moest er aan wennen, maar mijn schoonzus werd toch aangestoken door de Coon-liefde en heeft sinds een jaar of zeven ook Maine Coons. Toevallig ging de nicht van mijn man ook Maine Coons fokken. Zij is inmiddels fokker én trimster. Mijn schoonmoeder mag nu niet meer klagen. Mijn familie in de VS snapte totaal niet dat ik voor katten betaalde. Op de boerderij daar komen katten gewoon aanlopen. Maar in de loop der jaren zijn

ze er aan gewend. Mijn zus in Florida vroeg al wat ze moet doen om een Sphynx-cattery te starten.

Hoe leven je Coons bij je thuis?

De katten mogen overal komen: tuin, begane grond, eerste verdieping en de hele zolder. De hele tuin is omheind en ze hebben een veranda van 7x4 meter, plus de garage en schuur als ze een afdak willen. Er zijn overal waar het kan klimpalen en ligbedden. Ze mogen niet in de slaapkamers van de kinderen. En als we pasgeborenen hebben ook niet in onze slaapkamer waar moeder en kittens vertoeven. Uitzondering is wanneer er een open kater in huis is. Dan splitsen we de ruimte, zodat een aantal katten boven, in de woonkamer en sommige buiten zijn.

Wat doe je met de katten als je op vakantie gaat?

We zijn in jaren niet weg geweest! Als we weg moeten heb ik een vriendin die twee keer per dag de katten verzorgt. Maar we hebben al drie jaar geen oppas nodig gehad.

Zijn alle Coons van dezelfde fokker?

Nee, we hebben op dit moment katten van drie verschillende catteries, plus de katten die door ons zelf zijn gefokt.

Ga je ook naar kattenshows?

Mijn man en kinderen weigeren, maar ik ben er gek op. Zo veel zelfs, dat ik soms zonder katten ga. Ik wil andere fokkers zien en spreken, want ik geloof dat we elkaar nodig hebben als gemeenschap, voor het goede van de katten, van elkaar en van het ras. Tweemaal per jaar ga ik naar de shows van Cats and Tulips (TICA), maar ik ga ook naar FIFé-shows.

In alle eerlijkheid vind ik shows het leukst zonder mijn katten, dan heb ik mijn handen vrij en meer tijd om mensen te spreken. Verschillende keren hielp ik Monique Zweers met de rasstand van de RMC. Dat is een goede plek om mensen te zien, te spreken en te helpen.

Wat maakt nu die éne Coon zo speciaal?

Dat wordt bepaald door de mate waarin een Coon mijn gezelschap opzoekt. Onze (inmiddels kastraat-)kater Toby wil op of naast me liggen om zijn knuffels op te eisen. Drie van zijn dochters komen ook dagelijks hun knuffels halen. Trouble 'helpt' me bij alle taken in huis. Ruby wil mij knuffelen in plaats van ik haar. Een paar dames zoeken vooral mijn man op. Dat is wel zo eerlijk.

Wat is je lievelingskleur Coon?

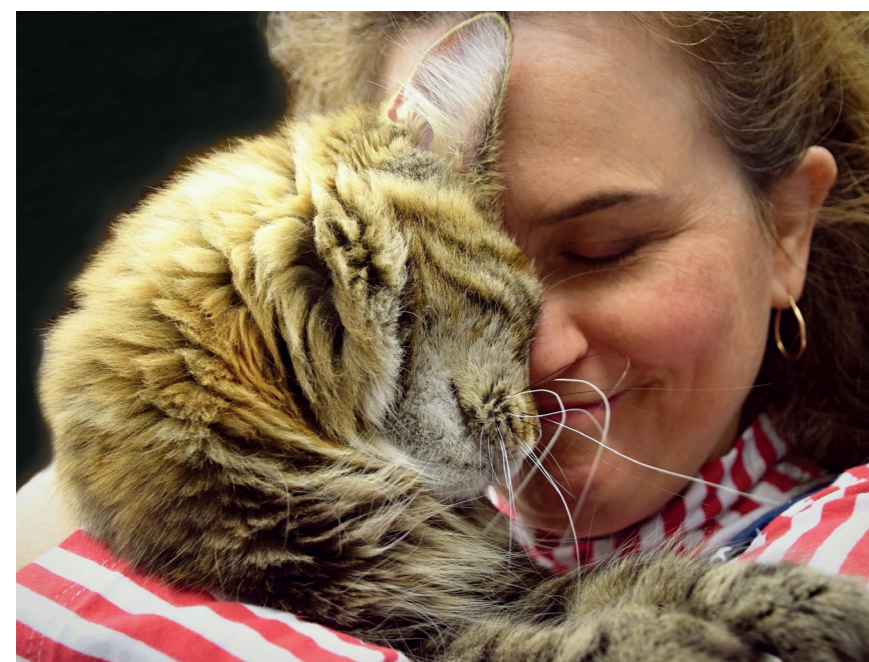
Rood gemarmerd, effen rood met *ghostmarking*, effen rood zonder *ghostmarking*, rood ticked, rood met wit, rood zonder wit, rood met zilver. Rood dus.

Heb je stiekem nog een wens voor een speciale Coon?

Het is niet stiekem: Ooit wil ik een rode Van. Maar ik ben meer dan een decennium bezig en heb niet meer wit dan wat teennagels in huis.

Misschien zou ik sneller bij het doel komen als ik op kleur fokte... Nàh, dat doe ik niet.

CoonForest
Maine Coons

Dorien Baaijens
Hofvijver 146
5346 KD Oss

www.coonforest.nl
coonforest@planet.nl

Het Kattentheater

Vijftig jaar in het schrijversvak en je lievelingsdier is een kat. Tijd dus om je verhalen te bundelen: Het Kattentheater.

De Haagse Mensje van Keulen (75), diehard in de Nederlandse literatuur, viert dit jaar dat ze vijftig jaar schrijfster is. Vanaf het begin van haar schrijverschap schrijft zij over haar geliefde dier de kat en is dat altijd blijven doen: gedichten, verhalen, kattencorrespondentie, kwinkslagen, journalistieke verslaggeving en bijdragen aan de Poezenkrant. Voor het eerst zijn al deze teksten, met illustraties, samengebracht in een leuk boekje: Het Kattentheater.

Het boekje is voor iedere kattenliefhebber, en zelfs voor mensen die niet zoveel met katten hebben, leuk om te lezen. Het Kattentheater is een speelse mengeling van tekeningen met tekst. Vol met ontroerende, vrolijke en speelse verhalen, gedichten en liedjes, allemaal rijkelijk voorzien van foto's en tekeningen.

Super leuk is het verhaal van de tien stoute katjes met prachtige tekeningen in retrosfeer van Jan Rutte. De 'publikatsie' uit de correspondentie tussen Bosie Oscar van Keulen en Erik Henri van Kooten is geweldig om te volgen. Die Bosie is me er één. Zijn geheime feestje haalde zelfs de krant: 'Orgie in Amsterdam-Zuid'.

Naast lachen staan er ook een paar prachtige gedichten in het boekje die je een brok in je keel bezorgen.

Een theatervoorstelling die je niet mag missen.

Het kattentheater

Auteur: Mensje van Keulen

Uitgever: Atlas Contact

ISBN: 978 90 254 7130 9

Fine Art Pet Photography
- our studio (the Netherlands)
- your location (world wide)
- on Show

WWW.CATCHYIMAGES.NL

catchyimages.nl catchyimages

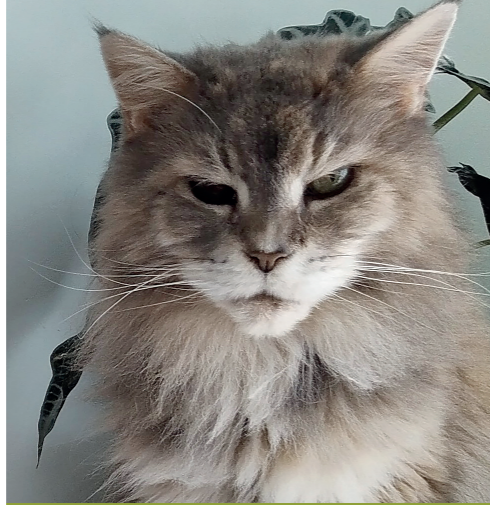

Coongratulations

Onderstaande 'oldies' werden dit kwartaal tien jaar of ouder. Van harte gefeliciteerd en nog vele jaren in goede gezondheid gewenst!

Dynamicat's Who's That Girl

Daicey Pond's Furry Fiësta

Five Islands No Deeper Love

Five Islands No Sweeter Love

Aeris Cyclone Feline Fantasy

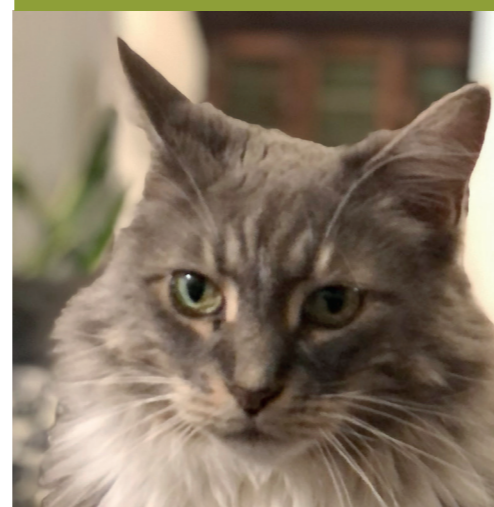
Aeris Hurricane Feline Fantasy

Pantahduc Nima of Gojing

Amicitia Felis' Adriaan

Figo van het Gespuis

Rufus Cassiopeia

Coonflakes Quintana Amore Mio

Jesse Jinxy of Ivy's children

Nr.	Geboortedatum	Naam	Roepnaam	M/V	Eigenaar
1	1 september 2003	Dynamicat's Who's That Girl	Jada	V	Marianne van Bokhoven
2	4 september 2004	Daicey Pond's Furry Fiësta	Fiësta	V	Esther Jelles
3	23 september 2004	Five Islands No Deeper Love	Sylvan	M	Yvonne Bode
3	23 september 2004	Five Islands No Sweeter Love	Valentino	M	Yvonne Bode
4	3 juli 2005	Aeris Cyclone Feline Fantasy	Storm	M	Anita en Gerard Jordaan
4	3 juli 2005	Aeris Hurricane Feline Fantasy	Cane	M	Anita en Gerard Jordaan
5	4 juli 2005	Sandy Beaches' French Kiss	Kissy	V	Familie Van Peperstraaten
5	4 juli 2005	Sandy Beaches' Foreign Affair	Floortje	V	Barbara van der Kuijl
5	4 juli 2005	Sandy Beaches' Funky Town	Funky	M	Danny Rietveld
6	26 september 2006	Pantahduc Nima of Gojing	Nima	V	Renée en Yvonne van Stroe
7	4 juli 2007	Sandy Beaches Liberty Bell	Belle	V	Danny Rietveld
8	30 juli 2007	Sandy Beaches Hot Fudge	Fuzzy	M	Elize Theunissen
8	30 juli 2007	Sandy Beaches Heavy Duty	Harvey	M	Sjoukje Biere
9	13 september 2008	Amicitia Felis' Adriaan	Adriaan	M	Sineke Puister en Gert Jan van 't Land
17	september 2008	Figo van het Gespuis	Figo	M	Carla Scheeren
11	4 september 2009	Rufus Cassiopeia	Rufus	M	Yvonne Weijers
11	4 september 2009	Pepper Cassiopeia	Pepper	V	Marga den Deugd
12	5 september 2009	Coonflakes Quintana Amore Mio	Q	V	Meriam & Caspar Molenaar
13	22 augustus 2010	Jesse Jinxy of Ivy's children	Timmy	M	Lenie van Eijk

En dan nog een felicitatie achteraf voor Patchwork's Fela QT (Fela) die op 3 mei haar tiende verjaardag vierde met Anneke Kuys en voor Monicoon's Heres One for ya! (Fiona) die op 27 juni haar twaalfde verjaardag vierde met Rolita van Heerde.

Patchwork's Fela QT

Monicoon's Heres One for ya!

Wilt u dat uw Coon ook in deze rubriek verschijnt, mail dan zijn of haar gegevens naar tigerlilymc@gmail.com, het liefst met een recente digitale foto in origineel formaat (minimaal 800 kb).

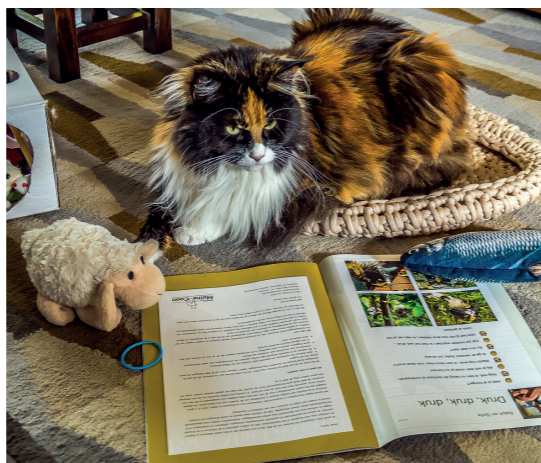
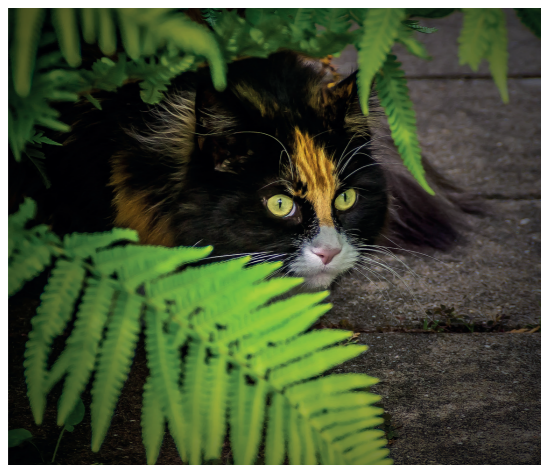

Ralph en Sofie

Binnenspelen

- Volgens mij gaat het zo regenen!
- Dan kom je toch lekker binnen spelen...
- Je mag overal spelen, maar NIET op het aanrecht!
- Maar ik speel 'Keukenmeid'.
- Sofie, ga van de eettafel af, blijf je bezig?
- Maar ik speel 'Tafeldame'.
- Waarom speel je niet 'Voorleesmoeder'?
- Schaap? ... Wat staat daar?

Golden Boy

Kees Oudshoorn en Ria Keppel

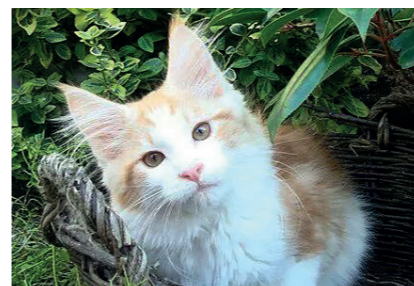
Golden boys en girls zijn heel speciaal, met vaak een bijzonder verhaal. Deze keer staat Joe, brutaal en relaxed, in de schijnwerpers.

The Haecoon S'Orry I'm Cute Joe, Joe voor intimi, is onze tweede Maine Coon en werd 20 juni jongstleden tien jaar. De fokster schreef al in het verslag wat we van haar meekregen, dat Joe een brutaaltje en een relaxte boy is. Nou, dat is hij nog steeds! Vanaf de dag dat hij bij ons woont, gaat hij mee naar bed. Het liefst ook onder het dekbed (!), en dan word ik (Ria) 's nachts zachtjes op mijn gezicht getikt zodat 'me-neer' er lekker bij kan liggen.

Favoriete plekjes zijn, naast het bed, de tuin en tussen de benen van het personeel. De duurste speeltjes laat hij links liggen. Een propje papier, een bierviltje of stukje touw is het leukst om mee door de kamer te sjezen. Verder proberen wij het huis vliegvrij te houden, anders gaat hij als een bulldozer door het huis om de vlieg te vangen.

Joe vindt het leuk om mee te gaan wandelen. Als je het woordje 'wandelen' uitspreekt staat hij al paraat. Hij vindt het niet erg om in een tuigje te worden meegenomen en wordt graag gezien door de buurtbewoners.

Kortom, ons 'kind' heeft het, ondanks dat hij alleen woont bij ons, goed voor elkaar. We hopen nog lang van hem te kunnen genieten.

The Haecoon S'Orry I'm Cute Joe

Colofon

It's Coontime!

It's Coontime! is een uitgave van Felikat's Rasclub Maine Coon. Het blad verschijnt vier keer per jaar.

Redactie

Marja Brouwer (hoofdredacteur), Dorien Baaijens, Vonne Bode, Monique den Braver, Arie de Jong, Suzanna Pijlman, Danny Rietveld.

Redactieadres

J.J. Allanstraat 445, 1551 RL Westzaan
redactie.coontime@gmail.com of
m.brouwer@nba.nl

Advertenties

pr.rasclubmainecoon@gmail.com

Nabestellingen

Meriam Molenaar
(ledenadministratie@rasclubmainecoon.org)

Contributietarieven

Leden: € 19,95
Gezinsleden: € 4,50
Vrienden: € 19,95
Abonnees: € 19,95
Levering buiten Nederland op aanvraag.

Tarief herplaatsing

Per volwassen kat: € 10,00

Betalingen

Bankrekeningnr.
IBAN NL83 RABO 0133 5538 84
t.n.v. Felikat's Rasclub Maine Coon

Vormgeving

Madeggs, Uithoorn

Drukker

Veldhuis Media BV, Raalte

Kopij It's Coontime!

Redactieadres: redactie.coontime@gmail.com
of m.brouwer@nba.nl
Sluitingsdatum inzenden kopij:
1 oktober 2021

Artikelen: Voor artikelen geldt een maximum van 800 woorden. De tekst dient niet opgemaakt en met foto's apart (niet in het document) te worden aangeleverd.
Foto's: Foto's enkel digitaal (minimaal 800 kb) aanleveren

De inhoud van ingezonden kopij, foto's en advertenties vallen buiten de verantwoordelijkheid van de redactie en het bestuur. De redactie behoudt zich het recht voor om ingezonden kopij, zonder opgave van reden, niet te plaatsen of van eigen commentaar te voorzien. Tevens behoudt zij het recht om op kopij, zonder voorafgaand overleg, aanpassingen aan te brengen of in te korten. Bij ingrijpende wijzigingen zal de auteur worden geraadpleegd.

Overname en/of vermenigvuldiging van (gedeelten van) de inhoud van It's Coontime! is alleen toegestaan na schriftelijke toestemming van de redactie.

Rasclub Maine Coon

De Rasclub Maine Coon is als onderdeel van de Vereniging van fokkers en liefhebbers van Katten 'Felikat', een club voor allen die belangstelling hebben voor het ras Maine Coon. De Rasclub is 1 januari 1990 opgericht en behartigt belangen van de Maine Coon in de meest brede zin.
(www.rasclubmainecoon.org)

Bestuur

Voorzitter
Kitty van Ewijk
(voorzitter@rasclubmainecoon.org)

Penningmeester

Mona Mosterd
(penningmeester@rasclubmainecoon.org)

Secretaris

Monique Beekmans a.i.
(secretaris@rasclubmainecoon.org)

Bestuurslid

Monique Beekmans
pr.rasclubmainecoon@gmail.com
evenementen@rasclubmainecoon.org

Notulist

Marianne van Bokhoven
(notulist@rasclubmainecoon.org)

Ledenadministratie

Meriam Molenaar
(ledenadministratie@rasclubmainecoon.org)

Herplaatsing & spoedopvang

Inge Frielink
(herplaatsing@rasclubmainecoon.org)

Kittenbemiddeling

secretariaat@rasclubmainecoon.org

Website

webmaster@rasclubmainecoon.org

Rasstand

rncshop@rasclubmainecoon.org

Eindelijk een bak die écht bij ons past

Sowy kiest de extra grote kattenbak van PeeWee!

PeeWee systeem:
Unieke dubbele bodem
Zweedse houtkorrels
Blijvend fris
Zuinig in gebruik

PeeWee™

Het beste kattenbakstelsysteem van de wereld

mypeewee.nl

JOUW MAINE COON: ROBUUST EN GESPIERD

De Maine Coon is de grootste raskat ter wereld. Ze heeft een indrukwekkend uiterlijk en een zacht karakter, wat typerend is voor de Maine Coon. Ze is een perfecte huiskat en een echte kindervriend! Ze heeft een ronde kop met hoge puntige oren, ronde voetjes en een lange brede staart. Ze is te herkennen aan haar krachtige uitstraling en lange haren.

ROYAL CANIN® Maine Coon is een unieke brok, die perfect aansluit bij de voedingsbehoefte van jouw Maine Coon.

Voor kittens:

- > Gezonde lange groei
- > Bevordert een gezonde spijsvertering
- > Ondersteunt de natuurlijke weerstand

Voor volwassen Maine Coons:

- > Ondersteunt het hart
- > Helpt gezonde botten en gewrichten te ondersteunen
- > Gezonde huid & vacht
- > Helpt gezonde urinewegen te ondersteunen

UITZONDERLIJK IN ELK DETAIL